

CICHOŻYW (1) *sb m*

N pl cichożywowie.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Dubium; może istota bezcielesna: Ten powiadał że dyabli są żywi cicho, a wezwani cichożywowie (iako y ludzie) rozumem domyflni, ducha cirpiącego, ciała powietrznego, bytu wiecznego *BielŻyw* 91.

MM